

Algemene regels voor geslaagde kleine vliegers.

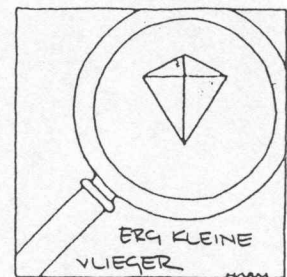
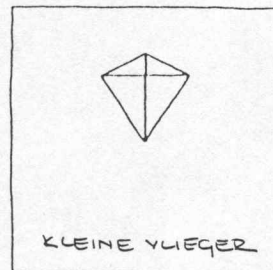
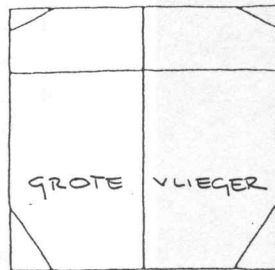
Als je kleine vliegers wilt gaan maken en ook echt wilt laten vliegen, lees, leer en begrijp dan de hieronder gestelde regels 1 tot en met 10. Merk op dat de regels 2, 3 en 10 alle op het gewicht slaan. Als je kleine vliegers heel erg licht maakt, dan vliegen ze niet alleen heel langzaam, maar ze zijn ook stabiel en vragen geen staart als hun evenbeeld van normale omvang die ook niet heeft.

Het is een bijzonder genoeg, die kleine uiterst lichte wondertjes zonder moeite door de lucht te zien glijden.

1. Zorg voor symmetrie om de staande as
 - a. in oppervlak
 - b. in bolling van het zeil
 - c. in gewicht
 - d. in buigzaamheid (van staafjes).
2. Gebruik zo licht mogelijk materiaal
3. Gebruik niet meer materiaal dan nodig is
4. Probeer de liggers in V-stelling te buigen en buig de neus wat omhoog
5. Een rechtstreekse lijnbevestiging is makkelijker af te stellen dan een meerdraads-toom
6. Verschuiving van het toompunt geeft soms een beter vlieggedrag
7. Een staart geeft stabiliteit en gratie; hij helpt vooral als de vlieger wat zwaar is voor zijn afmeting en betrekkelijk vlak
8. Een kleine vlieger vraagt maar een dun lijntje, maar laat de lijn zichtbaar blijven voor vliegeraar en kijker
9. Als je een lanceerstok gebruikt, meestal 60 tot 120 cm, om de vliegertjes binnen op te laten, hou de lijn dan korter dan de stok, dat stuurt gemakkelijker.
10. Hou alles licht!

=====

Charles Sotich.

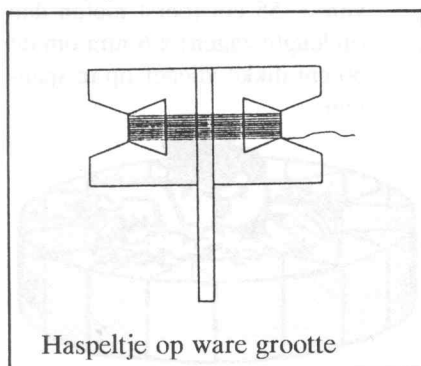

Waarom kleine vliegers?

Eigenlijk is dit een dubbele vraag, te splitsen in:

- 1) "Waarom vliegers" en
- 2) "Waarom zouden we ze klein maken".

Omdat de eerste vraag voor de meeste van onze lezers niet meer bestaat, (vliegeren is fijn om te doen enzovoort) slaan we die nu over. Maar de vraag naar de zin van kleine vliegers verdient een uitgebreider antwoord.

De bekende schrijver Rudy Kousbroek zet in DE AAIBAARHEIDSFACITOR uiteen waarom de kat zo'n geliefd huisdier is. Naast zijn hoge mate van aibaarheid is dat volgens Kousbroek te danken aan het feit dat de kat ook een miniatuur tijger is. Mensen houden van alle soorten miniatuur, van Dinky Toys tot bonzai boompjes. Hij noemt dat het poppenhuis-syndroom en denkt daarbij aan een mogelijk biologisch verankerde beschermingsgarantie voor kleine kinderen.

Ik weet niet wat die redenering waard is, maar ik moet toegeven dat het aantal vrouwelijke liefhebbers van kleine vliegers opvallend groot is. Mijn persoonlijke voorkeur voor kleine vliegers heeft - naast mijn voorkeur voor miniatuur speelgoed in het algemeen - minstens twee andere gronden.

De eerste is, dat ik een grote vlieger pas maak nadat ik eerst kleine voorontwerpen heb beproefd, wat vooral komt door mijn van jongsaf ingehamerde zuinigheid met materiaal. Verder ben ik bovendien gek op experimenteren. Zodoende overtreft het aantal van mijn kleine vliegers vele malen dat van mijn "volwassen" exemplaren.

Experimenten worden graag ondernomen dicht bij de grenzen van het mogelijke. Dat leidt dan tot streven naar de grootste en de kleinste. Toevallig heb ik met die beide uitersten enige ervaring en ik moet zeggen dat ze mij allebei hevig hebben geboeid. Proeven met kleine vliegers zijn echter veel gemakkelijker uit te voeren en te wijzigen. De uitdaging om een mooi en verbazingwekkend klein vliegertje te maken loont dan ook heel erg de moeite.

Harm van Veen, Den Haag